

Gorzów Wlkp. dn. 11 maja 2011 r.

NK-I.4131.175.2011TDom

**Rada Miejska  
w Sławie**

**Rozstrzygnięcie nadzorcze**

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) stwierdzam nieważność uchwały Rady Miejskiej w Sławie Nr VII/37/11 z dnia 31 marca 2011 roku w sprawie strefy płatnego parkowania oraz ustalenia wysokości stawek i sposobu pobierania opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na parkingach miasta Sława w części dotyczącej:

- §4 ust. 1 w zakresie zdania: „Powyższe obowiązuje jeśli kierujący zgłosi się w BSPP do godziny 10.00 dnia następnego.”;
- §4 ust. 2;
- §4 ust. 3 w zakresie zwrotu „i 2”;
- §4 ust. 4;
- §5 ust. 2;
- §6;
- Załącznika nr 2 do uchwały stanowiącego Regulamin Strefy Płatnego Parkowania w zakresie: Rozdziału IV, Rozdziału V, Rozdziału VI.

**Uzasadnienie**

Rada Miejska w Sławie na sesji w dniu 31 marca 2011 r. podjęła uchwałę w sprawie strefy płatnego parkowania oraz ustalenia wysokości stawek i sposobu pobierania opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na parkingach miasta Sława. Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 11 kwietnia 2011 r.

Po dokonaniu analizy prawnej aktu organ nadzoru stwierdza, iż uchwała istotnie narusza prawo, tj. art. 13b ust. 3,4,5, 13f ust. 1,2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 007 r.,Nr 19, oz. 115 ze zm.) – zwanej dalej: u.d.p..

Organem właściwym do ustalania stawek opłat za korzystanie z dróg publicznych, maksymalnych wysokości stawek tych opłat oraz podmiotów właściwych do ich pobierania jest rada gminy. Do jej kompetencji należy, zgodnie z treścią art. 13b ust. 3 i 4 i 13 f ust. 1 u.d.p. - ustalanie strefy płatnego parkowania oraz ustalanie wysokości opłat za parkowanie w tej strefie, w tym opłat abonamentowych lub zryczałtowanych, a nadto określenie sposobu pobierania tych opłat i wprowadzanie opłaty za nieopłacony postój. Powyższe przepisy zawierają zatem upoważnienie dla rady gminy do ustanowienia we wskazanym w nich zakresie przepisów prawa miejscowego, obowiązującego na obszarze gminy.

W związku z powyższym każde odstępstwo od tak określonego upoważnienia nosi znamiona przekroczenia kompetencji przez radę.

Kwestionowana przez organ nadzoru część uchwały i jej załącznika nr 2 została wydana z przekroczeniem upoważnienia ustawowego, co jest równoznaczne ze spełnieniem dyspozycji art. 91 ust. 1 zdanie 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Mocą §4 ust. 2 uchwały Rada Miejska w Sławie ustaliła stawkę opłaty dodatkowej w wysokości 50 zł. w przypadku niestawienia się w Biurze Strefy Płatnego Parkowania w terminie do godziny 10 dnia następnego następującego po dniu nieopłacenia postoju. Przedmiotowa regulacja przekracza umocowanie do ustalania opłaty dodatkowej uregulowane



w art.13f ust. 1 u.d.p. Zgodnie z tym przepisem za nieuiszczenie opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 (za parkowanie pojazdów w strefie płatnego parkowania), pobiera się opłatę dodatkową. Z treści art. 13 f ust. 1 u.d.p. wynika, iż opłatę dodatkową pobiera się wyłącznie za nieuiszczenie opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania a nie za niestawienie się w Biurze Strefy Płatnego Parkowania w określonym terminie celem uiszczenia opłaty dodatkowej. Oznacza to, zdaniem organu nadzoru, że w omawianej części uchwały organ wykroczył poza zakres kompetencji prawodawczej przyznanej przez ustawodawcę, który jednoznacznie ustalił zakres tejże kompetencji upoważniając radę jedynie do ustalenia sposobu poboru opłaty za postój pojazdu w strefie płatnego parkowania i sposobu poboru opłaty dodatkowej za nieopłacony postój a nie do modyfikowania ustawowo określonych przesłanek powstania obowiązku opłaty dodatkowej.

Rada Miejska przekroczyła swoją kompetencję również poprzez określenie trybu postępowania egzekucyjnego należności z tytułu opłaty dodatkowej (§4 ust. 4 uchwały), zwłaszcza, że tryb postępowania egzekucyjnego w administracji został w tym przypadku przewidziany przez art. 40d ust. 2 u.d.p.

Skutkiem stwierdzenia nieważności §4 ust. 2 uchwały było stwierdzenie nieważności zdania drugiego §4 ust. 1, które odwołuje się do zakwestionowanego postanowienia uchwały.

Rada Miejska w Sławie upoważniając organ wykonawczy do odstąpienia od pobierania opłat parkingowych (§5 ust. 2 uchwały) wkroczyła wprost w materię ustawową i dokonała nieuprawnionego rozszerzenia zakresu przedmiotowego zwolnienia ustawowego z daniny publicznej, określonego w art. 13 ust. 2 i 4 u.d.p. Powołana ustawa nie przewiduje instytucji "odstąpienia pobierania opłat", nie upoważnia także rady gminy do wprowadzenia tej instytucji w drodze aktu prawa miejscowego. Z przepisów u.d.p. wynika generalna zasada odpłatności za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, od której to zasady - jedynie w drodze wyjątku właściwy organ gminy (miasta) może wprowadzać odstępstwa i pewnego rodzaju przywileje (poprzez ustalenie na podstawie art. 13b ust. 4 pkt 2 opłat abonamentowych lub stawki zerowej) w stosunku tylko do niektórych użytkowników dróg publicznych. Z takiego uprawnienia rada skorzystała (§ 3 uchwały). Ponadto w ocenie organu nadzoru nieuprawnione było przekazanie przez radę miasta przypisanych sobie bezprawnie kompetencji, innemu organowi - w tym wypadku Burmistrzowi Sławy. Organem uprawnionym do ustalania stref płatnego parkowania jest przecież rada gminy, zatem kompetencji takich nie może posiadać wójt lub burmistrz (prezydent miasta), który tym samym nie może ich wprowadzić ani odstępować od ich pobierania.

W ramach uprawnienia rady w zakresie strefy płatnego parkowania nie mieści się także określenie przeznaczenia środków finansowych z opłat za parkowanie pojazdów samochodowych – co Rada uczyniła w §6 uchwały.

Rada przekroczyła także granicę ustawowego upoważnienia poprzez wprowadzenie kwestionowanych postanowień Regulaminu Strefy Płatnego Parkowania stanowiącego Załącznik nr 2 do uchwały. W szczególności postanowienia tego Regulaminu w zakresie uprawnień i obowiązków funkcjonariuszy Biura Strefy Płatnego Parkowania oraz zadań tego Biura nie mieszczą się w pojęciu „sposobu pobierania opłat”. Ustawa o drogach publicznych nie zawiera definicji rozumienia tego terminu (art. 4 ustawy). Zgodnie z powszechnie przyjętym znaczeniem słowa "sposób", przyjmuje się określony tryb postępowania, formę wykonania pewnych czynności lub też to, co umożliwi osiągnięcie lub wykonanie czegoś. W odniesieniu do przedmiotowej sprawy zwrot "sposób pobierania opłat" oznacza określony tryb postępowania pozwalający na osiągnięcie celu, jakim jest uiszczenie przez parkującego należnej opłaty za postój w strefie. Niewątpliwie chodzi tu zatem o uregulowanie takich czynności, jak techniczna i organizacyjna metoda uiszczenia opłaty czy sposób potwierdzenia

faktu uiszczenia opłaty, tj. wydanie parkującemu stosownego potwierdzenia w tym zakresie. W odniesieniu do opłaty dodatkowej, chodzi natomiast o ustalenie powstania obowiązku jego uiszczenia, a także procedurę weryfikacji w tym zakresie czy też właściwy podmiot do jej odbioru. W tym znaczeniu „sposób pobierania opłat” został uregulowany w Rozdziale III Regulaminu i §4 uchwały. Również określenie skutków pozostawienia pojazdu w strefie płatnego parkowania przez okres powyżej 14 dni i nie dokonania opłat dodatkowych nie mieści się w dopuszczalnych regulacjach dotyczących strefy płatnego parkowania.

Mając na względzie powyższe, należało orzec o nieważności przedmiotowej uchwały we wskazanej części.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego

wz. WOJEWODY LUBUSKIEGO

Jan Świrepo  
Wicewojewoda Lubuski

z up. Dyrektora Wydziału Nadzoru i Kontroli

Krzyszyna Brodowska  
Starszy Inspektor Wojewódzki  
w Wydziale Nadzoru i Kontroli

Otrzymują:

1. Adresat,
2. Aa.

RADCA PRAWNY

mgr Tomasz Domina  
R-26-G-298